

A csodaváró

Nem tudom, hogy a szülők szoktak-e csodát várni? Mert a karácsony a gyermekek számára a csoda várása. Valamit nagyon szeretnének, valamire nagyon vágnak, és alig várják a napot, hogy elközelítsen, mert akkor meglátják, amit napok, hetek óta vártak.

Teli vannak izgalommal, várakozással és ez csak fokozódik.

A betetőzés, amikor karácsony este meglátják a ragyogó fényeket, betölti a lakást a fenyő és a finom sütemények illata. Előttük vannak a becsomagolt ajándékok, amik a titkot rejtik. És tudják, ez mind nekik szól. Fel sem merül bennük, hogy a csoda nem valósul meg.

Ez a következő eset megtörtént. A világhálón kering ez a történet, egy kislányról. A család nagy terhet hordott. A kislány, Tess, öccse igen megbetegedett. A szülők visszafogott, aggóató szuttogásából hallva megértette: nagy a baj. Itt már csak a csoda segíthet...

Tess bement a szobájába és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy befütt üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket, és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámlolta, mert a végösszeget nagyon pontosan tudnia kellett. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetőt, és kisurrant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment. Belépett. A patikus egy jól öltözött férfival beszélgetett a hátulsó helyiségben. A kislány türelmesen várt a gyógyszerészre, de nagyon el volt foglalva. Látszólag nagyon fontos dolgokat beszéltek meg.

Tess megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy eléggé hallható le-

gyen. Ez sem keltette fel a patikus figyelmét. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez hatott!

– Te mit szeretnél? – kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. – Éppen a testvéremmel beszéllek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam – tette hozzá ingerülten.

– Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled – mondta Tess a patikusnak, hasonlóan bosszús hangon. – Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.

– Tessék? – fordult hozzá a patikus, kikerekedett szemekkel.

– A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében. Az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát, tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?

– Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni – felelte a patikus kissé megenyhülve.

– De nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Itt van. Ha nem lenne elég, kipótolom. Csak mondd meg, mibe kerül.

A patikus testvére – a jól öltözött férfi – lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

– Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?

– Azt nem tudom – válaszolt Tess könnyes szemmel –, csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet.

– Mennyi pénzed van? – kérdezte a chicagói férfi.

– Egy dollár és tizenegy cent – felelte Tess alig hallhatóan – Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell.

– Nahát, milyen csodálatos véletlen! – mosolygott a férfi – Egy



dollár és tizenegy cent, éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára. – Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt: – Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

A jólöltözött férfi Dr. Carlton Armstrong volt, sebészorvos, aki az idegsebészetre specializálódott. A kisfiún ingyen elvégezte az operációt. Nem télt bele sok idő, és Andrew ismét otthon volt, épen, egészségesen. Anya és Apa boldogan beszéltek arról, hogy ez a műtét egy igazi csoda volt.

– Nem is tudom, mennyibe került volna – suttozta Anya.

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe. No és egy gyermek töretlen hitébe.

Bizony a csoda itt van mellettünk. Bármikor megérinthat és átjárhat minket, szülőket is. Csak várni kell. Meg kell tanulni újra, a szívünket arra a várakozó állapotra hangolni. Csodában gondolkodni. Nem szabad

a problémák, terhek miatt lefelé nézni és egyre borongósabban látni a körülöttünk levő dolgokat. Bizony! Engedjük magunkban felelevenedni a gyermeki hitet és várakozás képességét. Ez jót fog tenni nekünk is és a családuknak is.

Hiszen a családuknak is arra vágyunk, hogy megbízzunk bennük. Képesek a megváltozásra, a jóra. Fel kell támadni a hitnek és bizalomnak.

Adjunk esélyt a gyerekeinknek, férjünknek, hogy megváltozzanak. Beszéljünk róla.

Mondjuk ki: „Én hiszem, ez a karácsony több lesz, mint az eddigi. Esélyt adok mindenkinek, hogy máshogy beszéljen.” „Kezdjünk mindent előlről.” „Úgy akarok én is beszélni veletek, mintha még soha nem bántottuk volna meg egymást.”

Ez bizony erőfeszítést igényel tőlünk. Ne a régi reakciókat használjuk. Álljunk meg egy-egy eseménynél és gondoljuk át, mit válaszolunk, mondunk.

Azt hiszem egy családban mindig mindenki úgy érzi, hogy ő csak reagál a másik figyelmetlenségére, szeretetlenségére, önzőségére vagy bántására: nem ő kezdte el a rosszat.

Itt az idő! A reakciókat meg kell változtatni. A legjobb lehetőség ezt pont Adventkor és Karácsonykor megtenni, hiszen a mennyei szeretet példát adott a világnak azzal, hogy fiát, aki büntelen, odaadta, hogy a bűneink miatt ne kelljen az örök halálban maradnunk. Ha Ő ezt megtette, mi is megtehetjük, hogy sérelmeinket félretéve azonnal megbocsátunk férjünknek, gyermekünknek és kedvesen beszélünk akkor is, amikor, talán nem érdemlik meg.

Lehet, hogy az első pillanatban nem látjuk az eredményt, de bízhatunk abban, hogy ha saját reakciónkat elfedve, teljesen új módon szólunk, az eredmény nem marad el. Meg fognak változni a gyermekeink. „Édesanya, mi lett veled? Olyan jó ve-

led beszélgetni. Mostanában olyan nyugodt vagy.”

Ennél nagyobb ajándék nem is kell, minthogy a saját családtagjaink észreveszik a változást bennünk, és körülöttünk.

Legyen ez most a karácsonyi csoda nekünk szülőknek, hogy újat tudunk kezdeni, hinni tudunk saját magunk, beszédünk, és családuknak megváltozásában.

Talán ez az imádság segít, hogy a csoda valóra válhasson:

„Kérlek, Úr Jézus, Te, a karácsonyi csoda, aki elhoztad a földre a megváltást, a szeretetet a békességet az örömet a gyógyulást, a szabadulást: Kérlek segíts most nekem, hogy újat tudjak kezdeni. Ne reagáljak érzésekkel, sérelemből, megszokott mondatokkal, elfelejtsem az eddigi válaszaimat, és gondolkodjak új válaszokon. Adjak esélyt a gyerekeimnek a változásra, vegyem észre a férjem szeretetét. Nagyítsd fel az apró jeleket, és mondatokat, amikor szeretettel közelednek hozzám. Tégy csodát az életemmel ezen a Karácsonyon. Ámen.” (Anna)

A szülők imádsága a gyermekek biztonsága

„És boldog az, aki hitt, mert beteljesednek azok, amiket az Úr néki mondott.”

„Mert mindenki, aki kér, kap. És aki keres, talál és a zörgetőnek megnyitják.”

„Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben – kérjétek, és megkapjátok, hogy a ti örömtöketek teljes legyen.”

Amit eddig ide leírtam, az mind Ige. Isten beszéde. Az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. A körülmények nem győzhetik le. Nincs erő, ami lebéklyózza. Nincs, aki visszatarthatná a működéstől, ha eljön az ideje. Ezért az Igében megbízni nem bolond viselkedés. Sőt, az egyedül józan, bölcs és előrelátó hozzáállás. Mert Isten jól tudja, mi készül, és terveit kész kijelenteni azoknak, akik Őt szeretik

és akaratát keresik. Az Isten Igéje annak kijelentése, hogy Isten hogyan jár el, hogyan gondolkodik és hogyan gondoskodik az Övéiről. Ezért, aki az Igét olvassa, hallgatja, tanulmányozza, és elkezd az Igének megfelelően gondolkodni és dönteni, a jövőjét építi és gyermekei jövőjét építi.

Amikor szorult helyzetbe kerülünk, gyermekeim mind tudják: az apa imádkozni fog. Sőt, pontosabban fogalmazva így tudják: az apa imádkozni fog, és a helyzet meg fog változni. Amikor főiskolás lányom egy-két nappal a tandíj befizetésének határideje előtt elkezd figyelmeztetni: „apa, holnapután be kell fizetnem a tandíjat”, gyakran még nem tudom, miből fogjuk befizetni. De azt tudom – és világossá

is teszem előttük – hogy be fogjuk fizetni. Ez valahogy így hangzik a hétköznapokban: „Köszönöm, hogy szólsz.” – Jó, akkor oda tudod adni, hogy befizessem? – Még nem. De oda fogom adni. – Jó, tudom, de mikor? – Még nem tudom, de megfelelő időben meglesz. – De mikor lesz az a megfelelő idő? – Nem tudom, csak annyit tudok, hogy amikor szükséges lesz, addigra meg lesz.

Ezek a párbeszédetek hitet támasztanak. Hogyan? Úgy, hogy az apa imádsága a gyermekek biztonságát építi fel. És amikor meglátják, újból és újból, hogy az Úr néha a legutolsó pillanatban is, de mindenképpen megsegít, és pl. a tandíj összegét mindig pontosan kirende-
li, akkor hitük épül, erősödik, önál-

lósodik, és végül győzelemre jut. Lehet, hogy átmegyünk küzdelmeken, de a vége mindenkor jó lesz, és a hitünk erősödésével fog járni.

Ezért mondom: a szülők imádsága a gyermekek biztonsága.

Ennél nagyszerűbb karácsonyi ajándékot adni nehezen lehet: megváltozott szülői hozzáállás, bátor, a jövőbe bizalommal előretekintő, hittel teljes lelkület. Ez kell gyermekeinknek. Ők is neki fognak bátorodni, és megtapasztaljuk: győzte-



sek is lesznek. Sikerülni fognak dolguk, aminek neki kezdenek, abban áldottak lesznek.

Ennél már csak az szebb a gyermekek szemében, ha édesanya és édesapa együtt imádkoznak. Ez

olyan számukra, mintha egy hatalmas szélvész elől egy biztonságot jelentő kőfal mögé rejtőzhetnek. S milyen az Úr Jézus szemében? Ha valaki egy akaratlan imádkozik ezen a földön egy másik személlyel, minden lehetségessé válik számukra, megcselekszi az Úr. Ezt ígérte 2000 évvel ez előtt, és ma is hűséges ígéretéhez. Boldog, aki kipróbálja, tapasztalattá fog válni számára – és gyermekei számára. (Gyuri)

Rejt-e csodát a Karácsony nekünk, szülőknek? Mit mondok el gyermekeimnek a Karácsonyról?

1. Történelmi tény

Jézus Krisztus tényleg megszületett. Tényleg Izráel földjén született, Betlehemben. Valóban az időszámítás kezdetén született. Ő a történelmi időszámítás fordulópontja. Augusztus császár tényleg létezett. Tényleg volt adóösszeírás, amíhez a szülőföldjére kellett mindenkinek visszamennie. Születését valóban jelezte egy égi jelenség is. Csillag-együttállás a legvalószínűbb jelenség, de lehetett más is. Valóban érkeztek bölcsek napkeletről. Heródes uralkodott abban az időben, akinek nevéhez fűződik a betlehemi gyermekgyilkosság. Utána lehet nézni mindezeknek. (Gerhard Kroll: *Jézus nyomában* c. könyve – Szent István Társaság kiadásában – tartalmazza a legjobb adatokat. Más, e témával foglalkozó köny-

vet is érdemes keresni. F.F.Bruce könyvei is jó információkat hoznak.)

2. Jézus születése – beteljesedett ígéret

Ezek az ígéretek több száz évvel születése előtt keletkeztek. Ezeket a prófétaí frásokat jól ismerték Izráel vallásos emberei. Nem lehetett meghamisítani őket, hiszen évszázadok óta, százak és százak, szóról szóra tudták az ősi próféciákat. A szövegmásolók pontosan megszámozták a betűket, (még a lap-közepi betűket is számon tartották – bár ekkor tekercsekre másolták a szövegeket, de a szövegeknek volt egy tükre, az írás tükre, egy négyszög, amibe írták az egyes „oldalakat”, s ezeken belül világosan számon tartották, hány betűnek kell szerepelnie, így ellenőrizték a másolás pontosságát), úgyhogy „csak úgy” betoldani nem volt lehetséges. A későbbi korok sem hamisíthatták meg az ősi szövegeket, hogy utólag belemagyarazzák a Megváltó megszületésének helyét vagy éppen keresztalálát.



Nem fordulhatott elő, s erre bizonyítékot adnak a Qumráni tekercsek, amelyek még az időszámítás előttől származnak, de ugyanazokat az ősi próféciákat tartalmazzák, mint a ma olvasható Ószövetség. A Qumráni tekercsek 1948-ban kerültek elő a Holt tenger környéki barlangokból.

Isten ígérte meg a Megváltót. Ő gondoskodott arról, hogy pontosan akkor és oda érkezen, ahová az ígéretek szóltak. Még a véletleneket is felhasználta, az uralkodói döntéseket és a római adóösszeírás szabályait. Így született meg a Megváltó, az időszámítás kezdetén, Betlehemben.



* Ha erről egy kedves szülőtárs bővebbet szeretne olvasni, a Sorsfordító Könyvesbolt honlapján, illetve polcain biztos, hogy talál anyagot. (Sorsfordító Könyvesbolt: 06-1-34-24-429. 1074 Bp. Rottenbiller u 24. Honlap: www.sorsfordito.adel.hu)



3 Miért született a Megváltó?

A legfontosabb: hogy Isten Atyánkká, Édesapánkká lehessen. Erre csak úgy volt lehetőség, hogy a mi bűneinket, amik elválasztottak Istenünktől, elvegye valaki. Ezt csak olyan ember tehetette meg, aki teljesen bűntelen volt. Aki, ha elszenvedi a büntetést a bűnökért, nem a sajátjaiért szenvedi el. Aki odaadhatja ártatlan életét mások bűneiért. Ilyen ember a földön nem született más, csak Isten Fia, aki a mennyből jött el. Ő bűntelen volt. Ezért kellett neki eljönnie, hogy mihelyettünk meghalhasson. Ez a jó hír. Ez a Karácsony örömhíre.

A másik legfontosabb: ez a Megváltó azért jött el, mert szeret minket, és örökké együtt akar velünk élni. Isten egy olyan országgal vár bennünket, ahol a békeség, a szeretet és az öröm a

meghatározó. Ide bűnös ember nem léphet be. De Ő azt akarja, hogy mi ott éljünk. Ezért mindent megtett, hogy ne legyünk kizárva onnan. Bűneinkért Ő maga szenvedett, és szeretettel vár, hogy elfogadjuk azt, amit értünk megtett.

A harmadik legfontosabb: Isten örökké velünk van, és marad, bármilyen helyzetben vagyunk is. Lehet, hogy láthatatlanul van itt, de Ő megért bennünket, meghallgat, szeret, és kész megsegíteni mindenkor. Aki kér Tőle, kapni fog. Nem vagy többé magányos. Barátra tettél szert, amikor Vele találkoztál. Megteheti, hogy velünk van, hiszen halála után feltámadt, és Lelke által jelen van ebben a világban. Ez ugyanolyan valóságos jelenlét, mint amikor korábban fizikailag jelen volt. Mivel Lelke által van jelen, a fizikai korlátok nem akadályozzák őt. Mindenhová eljut,



mindenütt egyidejűleg jelen van. Ez jó hír.

A negyedik nagyon fontos: tanácsot ad, segít életünkben jó döntéseket hozni. Napi kapcsolatban lehetünk vele, így életünket minden veszedelemtől meg tudja őrizni. Megszűnik a kiszolgáltatottságunk a váratlan eseményeknek. Isten szól és tanácsol.